I Firenze. Opera-comique i 1 akt

Förord till den elektroniska utgåvan

Under arbete...

LOOSTRÖMS OPERATEXT-BIBLIOTEK N:o 5.

I FIRENZE

OPERA-COMIQUE I EN AKT

AF

DANIEL FALLSTRÖM.

MUSIKEN

AF

HELENE MUNKTELL.

STOCKHOLM

LOOSTRÖM & KOMPiS FÖRLAG.

Pris 40 öre.I FIRENZE

OPERA-COMIQUE I EN AKT

AF

DANIEL FALLSTRÖM

MUSIKEN

AF

HELENE MUNKTELL.

STOCKHOLM LOOSTRÖM & KOMP:S FÖRLAG.PERSONERNA:

Gemma.

Stefano Vakezzi]

Målare.

Bardi)

vlabducci | Sarsapilla] Bembo, Stefanos hyresvärd.

Professorer.

Hofdamer. Konstelever. Pager. Firenze 1400-talet.

STOCKHOLM, TRYCKT I CENTRAL-TRYCKERIET, 1889.Ett rymligt atelierrum med livälfdt tak. I fonden genombruten ingång frun en skuggig terass med utsigt öfver det nedanför liggande Firenze. Venstra sidoväggen upptages af ett högt och bredt atelier fönster, indeladt af en smal pelare i gotik. Släldt snedt framför detta ett

staffli med dukens afvigsida vänd mot åskådarna. Uppe i fonden titi höger en mindre dörr. Den högra sidoväggen är betäckt af teckningar ocli fresker, vapen och gamla konstsaker; här och der en torso. Några högkarmade ekstolar på lämpliga ställen i rummet. Artistiska stoffer och tyger.

Första scenen.

STEFANO vid staffliet; GEMMA sitter modell något ner på scenen t. h.

stefano (sedan musilcen tystnat).

Ändtligen! . . . ändtligen!

gemma.

Hvad menar ni?

stefano {under det han fortsätter att måla).

Ah, ni vet inte, ni, signora, hur man söker ocli söker, famlar och tar miste, plånar ut och målar om och om igen, tills man träffat det riktiga. Man har så klart för sig, hur det skall vara, men det är så svårt att Då. Så kommer det plötsligt . . . med ens . . . ett enda litet penseldrag och man har lyckats!4

gemma.

Och nu liar ni lyckats?

stefano.

Jag tror det åtminstone. Det egendomliga i ert ansigte, detta något, som skiljer er från mängden, gör er outgrundlig som en sfinx — detta skall ni återfinna här.

GEMMA (vill resa sig).

Får jag se?

stefano {leende).

Inte än — tålamod, signora! . . . Men om jag lyckas, är det er jag har att tacka derför.

gemma.

Mig?

stefano.

Ja, hertiginnan di Vanozzas pris borde tillfalla er. Det är ju er underbara, jungfruliga skönhet, allt det originella behag, gudarna slösat på er, som lockat frain, sporrat min artistiska energi — jag har gått till arbetet som till en fest. — — Men så var det oekså. fest, när vi råkades första gången — musik, blomdoft och solljus i luften! {Han kommer ner på scenen till Gemma.) Mins ni det, G-emma?

Sång.

gemma.

Tror ni en qvinna så lätt kan glömma, tror ni så lätt en känsla förgår — känslor, som väckts, de stiga och strömma, sjuda som bäckar i vaknande vår.

Röst, som en gång har smekt vårt öra, hviskar allt jämt i vårt hjertas vrå —5

om mail den stämman icke vill höra — o, man hör den, hör den ändå!

Stundom i skymmande sommarnatten]juda i drömmen toner från förr, susa som sång öfver stilla vatten, klappa så sakta på hjertats dörr.

stefano (recitativj. En sådan bikt man aldrig glömmer ... om den är sann ni också karnavalen mins!

ge m bi a (reser nig — recitativ). Om jag mins! . . . och det frågar ni?

Sång.

Ack, det var på karnavalen första gången jag er såg, öfver stadens torg och gator månens fulla skimmer låg.

Och vi smögo efter dansen för att dröja en minut, der fontanans klara perlor stänkas liksom silfver ut.

Och min hand helt sakta tog ni, blicken lyste varm och öm, och jag sjönk i edra armar — allt försvann som i en dröm.

Och ni bad mig, och jag svor er, svor att blifva er modell —

(ileende)

det är farligt till att svärma i en florentinerqväll.6

Men livad gör det, om mitt hjerta kärlekslycka känt cn gång? — man kan minnas, man kan längta — man kan lefva i en säng.

Båda.

Nej, hvad gör det, om vårt hjerta kärlekslycka känt en gång? — man kan minnas, man kan längta —• man kan lefva i en sång.

stefano (fattar hennes hand och kysser den).

Ni har rätt, signora — hvarken ni eller jag har glömt den der karnavalen. (Tian återgår till sitt arbete.) Får jag be er ta plats; det är endast liclt obetydligt, som återstår.

GEMMA {poserar).

Så . . . är det bra nu?

stefano.

Förträffligt! {målar ett ögonblick under tystnad). Och när jag nu tänker på, att det är sista gången . .. sista gången jag rår oin er här i min atelier, vore jag frestad önska mitt arbete ofullbordadt bara för nöjet att få börja om på nytt.

gemma.

Men ni glömmer att det är i dag, som . . .

stefano.

Hertiginnan besöker ateliererna, menar ni. Hvem är då denna hertiginna? Som en främmande fogel Fenix slår hon ned i vårt goda Firenze, utfäster ett pris, som om hon vore en Medici, och vill sjelf i egen person fälla domen. Hon skall vara från Vc-7

Dezia — ung och excentrisk — men ingen af de våra har sett henne — kanske en saga alltsammans — en iifventyrshertiginna i Giovanni Boccaccios stil. Men må hon komma! — hon skall se att man ännu kan måla i Firenze och att våra qvinnor äro långt skönare än Venezias guldhåriga döttrar.

gemma (leende).

Ni är patriot, Stefano!

stefano.

Fattig, signora, men florentinare till lif och själ! Alla helgon, hade jag en scudo i min ficka skulle ett porträtt sådant som ert inte komma i Venezias gallerier!

(Han lägger hastigt palett och penslar ifrån sig och betraktar med korslagda armar taflan.)

GEMMA (resande sig).

Ni har slutat. . .?

Duett.

stefano.

O, ja nu taflan färdig är!

Den spår af eder skönhet bär,

men Gemmas svagt den härmar bara.

GEMMA (framför taflan).

Min gud, sä skön kan jag ej vara!

Ni smickrat mig!

stefano (leende).

Åh, nej, åh nej!

gemma.

Så mina ögon icke stråla!

stefano.

O, deras glans kan ingen måla!

gemma.

Ni smickrar mig!8

stefano.

Åh nej, åh nej!

gemma.

Och denna hy . . .

stefano.

Dess blekhet svann, om på din mun min kyss blott brann.

gemma {blygt). Ah nej, åh nej! det illa är att tala till mig nu så der!

stefano.

Tro mig en kyss under den gör! rosor den föder, blekheten dör, jorden förvandlas till paradis, derföre kyss mig om du är vis!

gemma.

Tro mig en kyss farlig den är, sorger och qval följa den lär, derföre var, flicka, som is — aldrig en kyss om du ar vis!

Ensemble.

stefano.

Tro mig en kyss under den gör!

rosor den föder, blekheten dör,

jorden förvandlas till paradis,

derföre kyss mig, om du är vis!

gemma.

Tro mig en kyss farlig

den är, sorger oeh qval följa den lär,

derföre var, flicka, som is —

aldrig en kyss om du är vis!

(,Stefano sölcer kyssa lienne; Gamma slår upp sin solfjäder och skyddar sig, kokett och lekfullt, bakom denna.)

HAljfj9

stefano.

Ni är grym, signora — mycket gryru!

gemma (fläktande).

Oeh ni är farligare än en tiger!

stefano,

Jag kan tänka mig det!

gumma.

Jo, ni är det säger jag! Man liar berättat mig att i ett land, der solfjäderspalmerna breda ut sina gröna vingar i luften, foglarna glänsa i regnbågens alla skiftande färger oeli jättelika neckrosor gunga pä de blåa floderna, der har man berättat mig — det var en sjöman från Genua vill jag minnas — att en ung signora endast behöfver fläkta så här — som kastade hon en slängkyss — för att jaga den glupskaste tiger på flykten. Men ni är inte så lättskrämd som tigern, ni! (Fläktar leende på honom.)

stefano (som fått syn på Bar di, hvilken ett ögonblick, mörk och hotande, visat sir/ i fonddörren, sakta till Gemma).

Der har ni en tiger, signora — pröfva nu er konst. (Går Ull staffliet oeh sysslar med alt aflorlcapenslarna.)

Andra scenen.

DE FÖRRA. BARDI (från fonden).

BARDi (bugande för Gemma).

Vid Jupiter, i dag lyser lyckan!

gemma (spetsigt).

Bet bör man aldrig säga förr än man sett solen gå nod.10

bauni.

Ah, jag är inte skeptisk af 111ig! Det är lycka nog för öfrigt att möta er, signora; jag har länge nog fåfängt eftersträfvat det nöjet.

gemma.

Ja, ni har till och med vågat förfölja mig.

baedi.

Men alltid tappat bort er — det är sant! Jag har följt efter er genom de trånga gatorna i Firenze — oemotståndligt, nästan viljelöst som hade ni varit en gudinna. Er härliga gestalt, ert sätt att gå, det trots med hvilket ni förde ert lilla nobla hufvud — allt, carissima mia, tvaDg mig att följa er. Och jag önskade . . .

gemma.

Det var djerft!

baedi.

Jag önskade att en gång ... en enda få er till modell . . . bara få göra ett utkast — få frossa i färger oeli linjer.

gemma.

Aldrig!

baedi.

Men Stefano har ju . . .

gemma.

Det var ett gammalt löfte . . . ungdomsvänskap . . . dessutom jag känner hans talang — oh, han är en stor målare!

bakdi {afsides).

Den stymparcn! {högt) Ni nekar således alldeles?

GEMMA (besinnar sig).

Vänta! — ni täflar också om hertiginnan di Ya-nozzas pris? {Bardi gör en jakande rörelse.) Nå väl,11

om ni vinner det, mäster Bardi, skall Gcmma stå till er tjenst ... i annat fall . . .

bardi (afbryter häftigt).

Ah, var säker jag ska vinna! Det var ett godt omen, att jag mötte er, och min tafla, det kan ni lita på, skäms inte för sig.

gemma.

Det tviflar jag visst inte på . . . vi få se!

bardi.

Och nu tillåt mig säga er, hur glad jag skulle vara att få bli er slaf. . . bära er på mina händer. . . tjena er som en hund . . .

(Han vill fatta hennes hancl med sina båda och kyssa den; hon drar den tillbaka.)

GEMMA (visar Bardi sin utbredda solfjäder).

Vet ni, hvilket valspråk min solfjäder bär?

bardi.

Nej!

gemma (håller solfjädern framför lians ögon).

Läs sjelf!

bardi (läser).

Den som älskar min herskarinna lydc min vink.

gemma.

Och nu säger denna solfjäder er —

(Gör en rörelse med solfjädern, som uppmanar Bardi att gå.)

bardi (mörkt).

Ni vill att jag skall gå?12

GEMMA (befallande).

Ja . . . audiensen är slut!

babdi.

Audiensen! . . . det var stolt sagdt, signora! (Han bugar och går med en blick på Stefano.) Vi råkas, min vän !

Tredje scenen.

GEMMA. STEFANO.

stefano (hastigt ned).

Hrad har ni gjort?

GEMMA (skrattande).

Hvad jag gjort? ... ni ser ju, signor, jag tämde tigern!

stefano (ifrigt).

Blen om Bardi segrar . . .

gemma.

Åh, hur kan ni tro . . .

stefano (fortsätter energiskt.)

Om Bardi segrar, tvingas ni att infria ert löfte . . . ni måste besöka hans atelier. . . vara ensam med honom, oeli han skall . . .

gemma (afbryter stolt).

Signor!

stefano (bugande).

Förlåt mig madonna!

gemma (öfverlägset).

Ni misstror er sjelf! (tar Irans hand och leder lionom fram till taflan). Se bara hit! . . . hvem tror ni kan måla ett porträtt som detta? . . . teckning, färg, uppfattning — allt forenar sig att skapa ett konstverk. Och tro mig, Stefano, hertiginnan di Vanozza förstår sig på taflor, hon!13

stefano.

Ni är ruin goda ängel, Gemma! . . . hur skall jag kunna tacka er?

gemma.

Genom att tänka på mig något litet, när jag är borta.

stefano.

Borta! . . . jag skall således aldrig återse er? . . . ni var endast en vision!

gemma.

Ja, min vän, Gemma var ingenting annat — en dröm ... ett äfventyr ... en saga, om ni så vill.

{Iion går långsamt mot fonddörren.)

stefano {bedjande). Ni lemnar mig . . . går för alltid?

{Gemma böjer jakande sitt hufvud.)

stefano {på knä, fattar i vild förtviflan hennes liarul och lutar sig in till henne). Gemma! . . . Gemma, jag älskar er!

Romans.

O, fagra barn, du, som mitt hjerta tog, du som min själ i band och bojor slog — hör mig, o, hör!

Jag vet ej, hur jag lärde älska dig, blott att du fans — ja, det var nog för mig — för dig jag dör!

Ej mina färger stråla skall som förr: du kom med solljus till artistens dörr — du var min själ!14

När nu du gär blir aldrig mera dag, i tunga tankar sörja dig skall jag — farväl, farväl!

(.Kysser Gemmas hand; hon lösgör den sakta och går med en lång blick på den ännu knäböjancle Stefano)

Fjerde scenen.

STEFANO. Strax derpå BEMBO.

stefano (reser sig och går tankfull och dröjande ned åt avantscenen).

Borta! . . . skall jag väl någonsin få återse lionne? Talang och rykte, jag ger er båda en god dag! Hvad blir väl allt i verlden utan den man älskar?

Sång.

Om du har guld, om du har makt

och ej en flicka har, du finner tom all verldens prakt och långa dina dar.

Om du är arm, och börsen tom,

och drägten något nött, blir rik du i din fattigdom och lifvet rosenrödt,

Om blott en fager flicka slår

omkring din hals sin arm, och du i drömmar vaggas får vid hennes fulla barm.

Ja, kärlek, du är lust och sång,

mitt lif jag egnar dig! O, låt mig möta än en gång —

en enda — Gemma på min stig!15

Ty liar du guld, ocli bar du makt

och ej en flicka har, du finner tom all verldens prakt och långa dina dar.

(Går och hämtar en värja från högra väggen nämt sticker den i bältet.)

DEMBo (från fonden).

Signor, signor,

ett ord om jag får be!

Det måste ske — hör ni det måste ske!

stefano.

Jag brådt om har, som ni kan sc! Så sjung då ut!

bembo.

Här ni bott och här ni godt er,

min värderade artist. Jag har klädt er, jag har födt er —

det är då för sant och visst. Herre, när skall ni betala?

STEFANO.

Sätt mig inte på det hala!

bembo.

Herre, när skall ni betala?

stefano.

Inga pengar nu jag har — ni får vänta, lille far!

bembo.

Vänta? — jag har väntat nog — fram med pengar nu på stunden!

stefano (afsides). Fan må ta den snikne hunden!

16

bembo (afsides). Jo, jag tror den spiken drog!

Ensemble.

stefano (tar upp sin börs och skakar den framför Bembo). Tom är börsen kan ni finna, inga mynt ni skramla hör!

(för sig) Bäst jag gör i att försvinna: han förderfvar mitt humör!

bembo (lyssnar).

Tom är börsen kan jagfinDa, inga mynt jag skramla hör!

(för sig) Bäst han gör i att försvinna, han förderfvar mitt humör!

bembo (pockände). Mynt! mynt! mynt!

stefano.

Stå och skrik der om ni vill — jag mitt öra täpper till!

(sätter händerna för öronen).

bembo (ruskar honom). Herre det är synd och skam — fram mod hyran bara, fram!

stefano.

Nu mitt tålamod är slut — tig —• eller på dörren ut!

bembo (tjuter).

Målarsudd!

stefano (rasande). Nu är det nog! (sparkar ut honom genom fonddörren — skrattande) Jo, jo, men — den spiken drog!

(Går raskt in till höger).17

Femte scenen.

BARDI — hastigt från fonden; senare BEMBO.

b audi.

Hallå, Varezzi! . . . ingen här! . . . inte en skugga ens af den der finhylta lymmeln! (går fram Ull taflan och betraktar den ett ögonblick under tystnad.) Alla helgon, han målar som en hel karl! Fra Giovanni Fiesole skulle kunna afundas honom dessa klara färger, detta ljus, som liksom strålar från duken. Men det är också kärleken, som gifvit flygt åt hans pensel .. . Underbart! . . . dessa ögon — kyska, strålande sotn juninattens stjernor — det

är som hviskade de ljufva, bedårande ord — den första kärlekens darrande bikt. — — Hon älskar honom — älskar honom! Denna pojke, som föddes en natt gud vet hvar och af hvem, har haft framgångens alla feer till faddrar. Corpo di Bacco, jag hatar honom — allt åt honom, intet åt mig! (lian clrar häftigt och beslutsamt sin dolk och höjer den mot taflan.) Två skarpa snitt och farväl med hans ära . . .! (Han ämnar just skära sönder duken, då)

BEMBO {ropar från fonden).

Åh, madonnan vare lofvad, det är ni, signor Bardi!

BARDi (dolken hastigt in).

Hvad vill du, gamle fyllbult.

bembo.

Åh, det är illa ställdt . . . illa ställdt, kära herre. Jag kommer nyss från messer Bambulinos loggia . . . han har ett utmärkt vin från Asti . . .

bardi.

Jag känner till det; det är alldeles för godt för din garfvade strupe!18

bembo.

Det är nog det, det vill jag inte disputera, men det rinner så lätt ned, man hinner inte tänka efter, om det är jag, som gör vinet den äran eller det är vinet som gör mig den äran. Och så dricker man och tackar helgonen och dricker . . .

bardi.

Det är visst det enda du gör — super och är gudfruktig.

bembo.

Det är nog så, det är nog så! Och allt i detta syndiga Toscana skulle vara så innerligt väl, ja, riktigt rart beställdt, om inte bara Dante skrämt oss med sitt helvete, och man hade reela hyresgäster. Nu den här unge signor Stefano till exempel . . .

babdi {afbryter ifrigt).

Signor Stefano, säger du . . .?

bembo.

Ja, signor Stefano — en hjertans god herre, men så slarfvig, så slarfvig — betalar aldrig!

bardi {närmare).

Han är skyldig dig pengar?

bembo.

Jag skulle ljuga som en turk, om jag sa nej — mycket pengar — mera än hvad ett helt fat vin kostar.

bardi.

Du räknar i vinfat, du — gerna för mig — nå, hur mycket gör nu »mera än ett helt fat vin»?

BEMBo {snabt).

Hundra femti tre dukater herre!19

babdi.

Så mycket — då får du allt se dig om.

BKsiBO {med djupt vemod).

Ni tror det?

BAEDI.

•Ja, jag kan till och med förbanna mig på det! Men — vänta! {drar Bembo fram Ull taflan). Förstår du dig på konst?

bembo.

Du, helige Antonius, ett så nt vådligt vackert fruntimmer!

BAEDI.

Ja, inte sant? Och hon kostar . . .

bembo.

Hon ä till salu?

baedi {slår Bembo på axeln). Hon kostar jämt hundra femti tre dukater!

bembo (gnider sig betänksamt på näsan).

Anfäkta det! . . . hundra femti tre dukater ... då skulle jag ju —

BAEDi (iuppmuntrande). Ja visst, ja, — alltid bättre något än intet!

bembo {tveksam).

Men . . .

baedi.

Maladetto! inga men! ... ni tar den bara!

bembo (besinnar sig).

BAEDi {afsides). På det viset är taflan putz weg, som man säger i Tyskland, när den ärade juryn kommer! {till Bembo) Nå, hugg för dig, ditt vinfastago!20

BEMBo (ämnar just lägga van-tame på taflan, när Stefano kommer från h.). Aj, för katten, mäster Stefano!

bardi.

Diavolo!

Sjette scenen.

DE FÖliRE. STEFANO, som anar oråd skyndar fram titi staffliet.

STEFANO.

Hvad är meningen, mina herrar?

bardi (knuffar Bembo i ryggen ocli hviskar till honom).

Stå på er bara!

bembo (stammande). Jo, nu är det på det lilla viset, att . . . som . .. som . . . att. . .

bardi (bredvid Bembo hviskar). Sjung då ut, ditt nöt!

bembo.

Som unga herrn inte betalt sin hyra jämte annat smått och godt. . . tvätt och lyse . . . fårbogar . . . kotletter . . . kakor och vin, så — så tar jag utan vidare, med lagen och höga rättvisan på min sida, ert högst utmärkta mästerverk i pant.

STEFANO.

På det sättet! ... nu förstår jag! — men det kommer aldrig att ske!

Trio.

BARDI och BEMBO.

Som ingen hyra än j'.lan! fått

IjagJ

och taflan den står der,21

på den I . lägger klorna blott

| jag)

och skulden qvittad är.

STEFANO. Men ni har ingen rätt dertill, min tafla jag ej släppa vill!

BARDI och BEMBO. En sådan narr, hör bara på, han ensam är, och vi ä' två!

STEFANO.

Låt eder blott försöka på, fast jag är ensam, ni ä' två!

BEMBO (pekande på taflan). Jag ber er nu honnettemang att låta mig för hyran få det profvet der på er talang!

STEFANO.

Jag har sagt nej — för fan då gå!

BEMBO.

Det är signor, min rättighet att taga pant, som ni väl vet.

STEFANO.

Det är tyvärr hans rättighet att taga pant, som nog jag vet.

BARDI och BEMBO.

Det är jkfmrat,l jjatliS rättighet | signor]

Att taga pant, som ni nog vet.

Samtidigt.

Samtidigt.22

-bembo (fram mot Stefano).

Gif hit!

stefano (bedjande).

Kredit!

bembo.

Hva befalls, hva befalls, ingen alls, ingen alls!

Gif hit!

(Tar tag i taflan.)

stefano (stöter honom häftigt tillbaka). Nej, anfäkta och regera, detta tål jag icke mera!

Alla tre (ursinniga). Nej, anfäkta och regera, detta tål jag icke mera!

bardj.

Om ni vill hindra lag och rätt, jag stäfja skall ert fräcka sätt. Det der åt Bembo genast gif!

stefano (med värme). Nej, tusen gånger förr mitt lif!

bardi.

Då du, ditt nöt, tar munnen full, så återvänd till stoft och mull!

(drar värjan.)

stefano (drar värjan). Mitt namn skall lefva, om jag dör, då du skall glömd i lifvet vara!

bembo (ilsket). Don slyngeln retar mitt humör!23

bardi (till Bembo). Han får på huden, ingen fara!

alla tke {energiskt). Att krusa för en sådan der,

det aldrig sker. „ (lurad hyresvärd! . Som |florentinare (J3g ^ han stötes ner.

} värja, ej hvila förr, [HansJ ' (nu) '

än hämd jag får.

Slå upp för honom dödens dörr —

gif akt, signor!

(Bardi ocli Stefano fäkta.)

hertiginnans åtta pager, af hvilka en bär ett gyllene skrin.

Hertiginnan!

(Bardi och Stefano sluta fäkta.)

Sjunde scenen.

DE FÖRRE. GEMMA. HOFDAMER. PAGER.

GEMMA (höljd i en tät spetsslöja, för öfrigt i en stilfull och ytterst elegant drägt).

Jag öfverraskar er med värjan i hand, mina herrar, — när började man i Firenze duellera i ateliererna?

(Bardi sticker motvilligt in värjan; Bembo clrar sig under djupa bugningar tillbaka.)

stefano (träder raskt fram). Jag försvarade endast det dyrbaraste jag äger.

gemma.

Och det är?24

.stefano (visande på taflan).

Denna tafla, hertiginna, denna tafla, i hvilken jag nedlagt det bästa af min konst.

gemma.

Och man ville beröfva er den?

stenano.

Ja, hertiginna!

gemma.

Och af hvilken orsak?

stefano.

Emedan jag är skyldig en viss signor Bembo hundra femti tre dukater . . .

gemma.

Ah, en sådan bagatell . . .

stefano.

Och emedan en viss signor Bardi har den djerf-heten älska samma flicka som jag . . .

gemma (närmande sif) något).

Hon är naturligtvis ung och vacker . . .

stefano.

Behagar ni se hit, excellenza? Detta porträtt säger inte tiondelen, hur skön hon i verkligheten är. Mitt lif, min framtid — allt ville jag offra henne!

gemma.

Ni älskar som Dante och Petrarca en gång gjorde det.

stefano.

Jag vet inte, om de älskade så varmt som de be-sjöngo sin kärlek, men ett är säkert — den jag älskar, skall jag som de aldrig få.25

gumma (mildt). Hoppas Stefano Varezzi!

o

Åttonde scenen.

DE FÖRRA. SARSAPILLA och VIARDUCCI,

vigtiga och uppblåsta, göra sin entré från fonden åtföljda af konstelever. Efter marschen stanna de båda professorerna midt på scenen. De öfriga bilda en halfcirkel.

Kupletter med kör.

sarsapilla Och viard[icci. Mitt herrskap, om ni veta vill, hvad folk som vi nu duga till, hör på, hör på!

kören.

Hör på, hör på!

sarsapilla omvexlande med viardocci. En yngling har fått för sig klart, att han skall konstnär bli och på Akademien snart kalfatras lians geni.

Ingen natur! bara gå på! himlen är gul, solen är blå!

Solo mecl kör

Den unge mannen tredskas visst och morskar sig ibland, men sedan sitt geni han mist tas sken i vackra hand.

Ingen natur etc.26

Hau efter många långa år, om han är rask och snäll, kan måla plank, och ni förstår — då fordras ej modell.

Ingen natur etc.

Modellen är cn farlig sak. Akademien är rädd, att hon skall skämma gossens smak som moder Eva klädd.

Solo med kör

Ingen natur! bara gå på! himlen är gul, solen är blå!

gemma {till professorerna).

Ja, mina herrar, vi befinna oss nu hos den siste af de täflande, signor Stefano Varrezzi. Gör er pligt, mina herrar!

barm {stiger fram).

Ursäkta, hertiginna — jag bar också täflat, mon hos mig har ännu ingen varit.

gemma {kort och befallande).

Jag känner er, signor Bardi och efter er sista vackra historia, att söka utestänga signor Stefano Varezzi från täflingen, utesluter jag i stället er.

bardi {gör en ursinnig åtbörd).

Maladetto!

gemma {Ull professorerna, som omgifna af konsteleverna granska taflan).

Nå, mina herrar?

sarsapilla {med mycken aplomb).

Oh, det är . . . det är . . . hva sa1 ?27

VIARDUCCI (med mycken aplomb). Ja, jag säger defc . . . det är . . . det är . . . liva sa ?

gemma. (leende). Utmärkt, mena ni, mina herrar.

sarsapilla (ytterst lifligt). Alldeles! . . . det ville jag just ha sagt!

VIARDUCCI.

Och underbart nog, det liknar er, min hertiginna!

sarsapUjLa (med en bugning). Ja, det är, som vore det ni sjelf.

stefano.

Hvad hör jag!

bardi.

Skulle det vara . . .?

gemma.

Tillerkänna vi honom således priset?

sarsapilla.

Ja, det är visserligen icke det gamla, goda målningssättet . . . mycket nyhetsmakeri och otyg i färgbehandlingen, men . . .

viarducci.

Men mycket talang — får han gå en tio år under vår ledning kommer Firenze att få höder af honom. Må han få priset.

gemma.

Det gläder mig, mine herrar, — men skolan tror jag han vuxit ifrån! (Vinkar en af pagerm —med

Samtidig\28

liöjd röst.) Signor Stefano Varezzi, träd fram oeli mottag på grund af dessa herrars och min egen dom det pris jag utfästat.

(iStefano knäböjer.)

gemma (visande pä skrinet, som pågen fortfarande håller). Detta skrin innehåller fem hundra fullödiga dukater i florentinskt mynt. De äro edra. Må de göra er glädje, signor!

{Stefano reser sig.)

alla {utom Stefano och Bardi). Lefve Stefano Varezzi!

GEMMA.

Ännu ett ord! Ni älskar en ung flicka, som kallar sig Gemma?

STEFANO.

Ni vet hennes namn!

gemma.

Om ni nu en dag mötte henne under ett annat namn och under livad drägt som helst, skulle ni då också göra henne till er hustru?

stefano {lidelsefullt).

Jag svär det, hertiginna, vid min själs salighet!

gemma {kastar tillbaka slöjan).

Nå väl, Stefano Varezzi, din Gemma, din okända modell står här och begär ingenting mer än få följa dig i vida verlden!

stefano.

Hertiginna . . . Gemma! {sluter henne passionc-rådt i sina armar).29

GEMMA (i hans armar, med hufvudet mot hans axel, ser upp till honom med ett leende).

Du ser, min vän, det ges ännu sagor, som bli sanna till sist.

(Stefano kysser henne.)

bardi.

Nu skulle sjelfva fan inte längre komma någon vart!

(Går i vredesmod)

Sång.

gemma.

Om du liar guld, om du har makt, men kärleken är död, du fröjdas ej åt glans och prakt och ej åt solens glöd.

stefano.

Ja, kärlek, du är lust och sång, mitt lif jag egnar dig — välkommen armod än en gång, blott Gemma älskar mig!

Slutkör.

gemma.

Ett furstligt pris, den högsta lön, som en artist kan få — jag lyddes till hans varma bön och gaf mitt hjerta då.

stefano.

Ett furstligt pris, den högsta lön, som en artist kan få, en hertiginna, ung och skön, blef min till sist ändå.

Samtidigt.30

KÖltEN.

Ett furstligt pris, den högsta lön, som en artist kan få, en hertiginna, ung och skön, blef hans till sist ändå.

(Under senaste hälften af sista scenen har solen så småningom sjunkit; viel slutet ligger Firenze i full solnedgång. Grupp.)

Ridå.På Looström & Komp.-s förlag är utkommet:

ALLTFÖR VACKER.

Roman af

HENRY DE PÈNE.

Arbete prisbelönt af franska akademien. Med ett bref från Octave Feuillet. Medlem af franska akademien. Öfversättning från nittonde upplagan. Pris 3 kr.

SOLGLIÄTÄR,

Humor och satir

af GEO W. FECK.

Förf. till Tjufpojkstreck > m. fl. Frän engelskan af Tom Wilson. Pris 3 kr.

Illustrerad

SPBLBO K..

En handledning i de flesta i Sverige och utlandet brukliga spel, såsom schack, biljard, whist, vira, preference, boston, piquet, écarté, patiencer, brädspel, domino, crocket, lawn tennis, bollspel m. fi. Efter de bästa källor utarbetad af TOM WILSON. Pris haft. 5: 25, kart. 5: 50, inb. G: 75.

HANDLEDNING I BILJARD.

Utarbetad af TOM WILSON. Med 25 illustrationer. Pris 90 öre.

HANDLEDNING I DOMINO,

Damspel, Go-spel, Agon och Solitär.

Utarbetad af TOM WILSON. Med 24 illustrationer. Pris 1: 25.

HANDLEDNING I VIRA.

Af H. L. VICTORIN. Pris 75 öre.

rHandledning i Svenskt Brädspel.

Utarbetad af TOM WILSON. Med illustrationer. Pris dO öre.

HANDLEDNING I SCHACK.

Utarbetad af TOM WILSON. Med illustrationer. Pris 90 öre.

D UR OCH MOLL.

Musikkalender med 18 porträtter.

Redigerad af Frithiof C ron hamn. Pris inb. 2: 25.

OBS. Tid lcöp af 1 exemplar af denna Jtalender -medföljer en hupong, hvilhen berättigar att med lO à 20 % rabatt uttaga tre biljetter till Kgl. Operans föreställningar.

PARIS

under den 3:dje republiken. Studier och bilder af MAX NO ED AU.

Bemyndigad öfversättning af ERIK TH YSELIUS. Utkommer fullständigt i o buften ä 00 öre.

Carl den Tolfte.

Läsning för ung och gammal af GUSTAF BJÖRLIN.

Pris biift. i: 75, inb. G: 25.

HANSOMCAB-TRAGEDIEN.

En brottmålshistoria från Melbourne af FERGUS W. HUME.

En realistisk och spännande berättelse xir Melbournes sociala lif.

Öfversättning frftn engelskan frän ett exemplar af del. 330:e tusendet af D. K. Pris 2: 50.Looströms Operatext-Bibliotek: N:o 1.

PER SVINAHERDE

Sagospel i B akter af H. Christiernsson. Musiken af I. Hallström. Pris 75 öre.

N:o 2.

KRONJUVELERNA

Komisk opera i 3 akter af Seribe & S:t Georges. Öfversättning af N. W. af Wetterstedt,

Musiken af Auber. 2:a uppl. Pris 1 krona.

N:o 3.

HÅRDT MOT HÅRDT

ELTÆB

"SÅ SKA' DB TAS!-'

Komisk opera i fyra akter efter Sliakespeares »Så tuktas en argbigga», af J. W. Widman. Musiken af Hermann Götz. Fri öfversättning af Fritz Arlberg. Pris 60 ore.

N:o 4. DJAMILEH

Opera-Comique i en akt af Louis Gallet. Musik af Georges Bizet. Öfversättning af Ernst Lundqvist.

Pris 40 öre.